

Format - Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

Het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving bevat normen waaraan goed beleid of goede regelgeving dient te voldoen.

1. Wat is de aanleiding?

In het Regeerakkoord 'Vertrouwen in de toekomst' heeft het kabinet aangekondigd dat het huidige inburgeringsstelsel wordt herzien. Op basis van het Regeerakkoord en de uitkomsten van de evaluatie van de huidige Wet inburgering (2013) is een nieuw inburgeringsstelsel uitgewerkt en vastgelegd in een wetsvoorstel voor een nieuwe Wet inburgering (Wet inburgering 20..). De Tweede Kamer heeft op 2 juli jl. met dit wetsvoorstel ingestemd. Met onderhavig ontwerpbesluit en ontwerpregeling (hierna: Besluit inburgering 20.. en Regeling inburgering 20..) wordt uitvoering gegeven aan dit wetsvoorstel.

2. Wie zijn betrokken?

Bij de uitwerking van het nieuwe inburgeringsstelsel zijn diverse stakeholders en andere departementen betrokken. De belangrijkste gesprekspartners daarbij zijn: VNG, gemeenten, Divosa, VluchtelingenWerk Nederland, het ministerie van JenV, het COA, het ministerie van OCW, DUO en het ministerie van BZK. Daarnaast is op deelonderwerpen ook gebruik gemaakt van de expertise van andere organisaties, zoals onder andere taalscholen, taalexperts, wetenschappers, werkgevers, de MBO Raad en UAF.

3. Wat is het probleem?

Het huidige stelsel kent teveel belemmeringen om inburgering optimaal te benutten als start van participatie in de Nederlandse samenleving. Onder andere uit de evaluatie van de huidige Wet inburgering blijkt dat inburgeringsplichtigen vaak wel gemotiveerd zijn om in te burgeren, maar dat het hen niet altijd lukt om zelf vorm te geven aan deze inburgering, zoals bijvoorbeeld het kiezen van een geschikte cursus. Inburgeringsplichtigen hebben hierbij meer ondersteuning nodig. Daarnaast is geconstateerd dat inburgering teveel op zichzelf staat en beter kan en moet worden verbonden met participatie (werk) en onderwijs. Ook is het huidige taalniveau dat is vereist om aan de inburgeringsplicht te voldoen (niveau A2) onvoldoende om goed te kunnen participeren in de Nederlandse samenleving en op de arbeidsmarkt.

4. Wat is het doel?

Het doel van het nieuwe inburgeringsstelsel is om inburgeringsplichtigen beter in staat te stellen om snel op het voor hen hoogst haalbare niveau de Nederlandse taal te leren (liefst niveau B1) en kennis op te doen van de Nederlandse maatschappij. Daarmee beoogt het nieuwe inburgeringsstelsel, samen met andere wetgeving in het sociaal domein, eraan bij te dragen dat alle inburgeringsplichtigen snel en volwaardig gaan meedoen in de Nederlandse maatschappij, liefst via betaald werk.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Zie 3. Verder is het Rijk verantwoordelijk voor het inburgeringsbeleid en met het inburgeringsplichtigen daarom in staat stellen om zo goed mogelijk invulling te kunnen geven aan de inburgeringsplicht.

6. Wat is het beste instrument?

Met de Wet inburgering 20.. en de uitwerking daarvan in het Besluit inburgering 20.. en de Regeling inburgering 20.. wordt beoogd de effectiviteit van het inburgeringsstelsel te vergroten.

Er worden meerdere beleidsinstrumenten ingezet om de wettelijke kaders te ondersteunen. Door een stevig monitorings- en evaluatiekader wordt gewaarborgd dat, waar nodig, tijdig kan worden bijgestuurd als bepaalde maatregelen na de implementatie in de uitvoeringspraktijk onbedoeld minder effectief blijken te zijn dan beoogd.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

Het Besluit inburgering 20.. en de Regeling inburgering 20.. hebben gevolgen voor burgers (inburgeringsplichtigen), bedrijven (cursusinstellingen) en de overheid. Er zijn geen gevolgen voor het milieu.

Inburgeringsplichtigen die daartoe in staat zijn moeten inburgeren op een hoger taalniveau dan nu het geval is. Daar staat tegenover dat zij daarbij door gemeenten beter worden ondersteund en gefaciliteerd. Gemeenten krijgen de regie over de uitvoering van de inburgering. Zij moeten van alle inburgeringsplichtigen een brede intake afnemen en een persoonlijk plan inburgering en participatie opstellen waarin wordt vastgelegd op welke wijze de inburgeringsplichtige aan de inburgeringsplicht moet voldoen. Aan asielstatushouders moeten gemeenten een cursusaanbod doen. Deze groep inburgeringsplichtigen hoeft dus niet langer zelf een inburgeringscursus te zoeken. Cursusinstellingen zullen hun cursusaanbod moeten aanpassen aan de drie leerroutes in het nieuwe stelsel en zullen te maken krijgen met gemeenten als zij cursussen aan asielstatushouders willen gaan aanbieden.